

დანიელის წიგნი — ას ოცდაექვსი

რესპუბლიკანიზმისა და პროტესტანტიზმის წინასწარმეტყველური
გარდამავალი: სიკვდილიდან აღდგომამდე

Jeff Pippenger

2024-03-14

არსებობს გარდამავალი მდგომარეობა როგორც რესპუბლიკური, ისე დედამიწის მხედის ჭეშმარიტი პროტესტანტული რქისა, რომელიც 2020 წელს დაიწყო. ჭეშმარიტი პროტესტანტული რქა მოიკლა 2020 წლის 18 ივლისს, ხოლო რესპუბლიკური რქა მოიკლა 2020 წლის 3 ნოემბერს. გამოცხადების წიგნის მეთერთმეტე თავის თანახმად, სამნახევარი სიმბოლური დღის შემდეგ ისინი კვლავ დადგებიან თავიანთ ფეხებზე. როდესაც ისინი დადგებიან, ჭეშმარიტი პროტესტანტული რქა ლაოდისკიელთაგან ფილადელფიელებად გადავა. ისინი ეკლესიიდან იქნებიან გამოყვანილნი და მოძრაობაში იქნებიან შეყვანილნი. ისინი მეშვიდე ეკლესიის გამოცდილებიდან მეექვსე ეკლესიის გამოცდილებაში იქნებიან გადაყვანილნი. ისინი გახდნენ მერვე, რომელიც შვიდთაგანია.

ადვენტიზმის დასაწყისში არსებული მოძრაობა იყო ფილადელფიური მოძრაობა, და ფილადელფიური მოძრაობა ბოლოს კვლავ აღდგება. გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის სამი ანგელოზის საქმე დაიწყო როგორც მოძრაობა და დასრულდება როგორც მოძრაობა. ფილადელფიური მოძრაობა, რომელსაც წარმოადგენდა ფილადელფიის მეექვსე ეკლესია, 1856 წელს მოკვდა, ხოლო 2023 წლის ივლისის ბოლოსიდან ახლა კვლავ აღდგება როგორც მერვე, რომელიც შვიდთაგან არის.

იმავე ისტორიაში, რესპუბლიკური რქაც განიცდის პარალელურ სიკვდილსა და აღდგომას: 1989 წელს, აღსასრულის ჟამს, რეიგანის შემდეგ მეექვსე პრეზიდენტი ხდება მერვე პრეზიდენტი, რომელიც შვიდთაგანია. რესპუბლიკური რქის გარდამავალ პროცესს გამოხატავს მისი შერწყმა განდგომილი პროტესტანტიზმის რქასთან, რაც არის სულიერი მრუშობა და მხედის ხატი. რესპუბლიკური რქა ხდება მერვე, რომელიც შვიდთაგანია, რადგან იგი წარმოადგენს კათოლიციზმის მხედის ხატს, ანუ მერვე თავს, რომელიც შვიდი თავიდან არის, გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავში და დანიელის მეორე თავში.

რესპუბლიკანიზმის რქის პოლიტიკური გარდაქმნა წარმოდგენილია მომზადების პერიოდში 1776 წლიდან 1798 წლამდე. ის წინასწარმეტყველური პერიოდი აუცილებელი გასაღებია ნაბუქოდონოსორის მხედთა ხატის დაფარული საიდუმლოს ბეჭდის ახსნის საცნობად. მომზადების ის პერიოდი წარმოდგენილია როგორც ოცდაათწლიანი მომზადების პერიოდი როგორც ქრისტესთვის, ისე ანტიქრისტესთვის.

2001 წლის 11 სექტემბრიდან ახლო მომავალში მოსალოდნელ კვირადღის კანონამდე არსებული დაბეჭდვის დრო არის ის წინასწარმეტყველური პერიოდი, როდესაც ყოველი ხილვის შედეგი სრულდება. იგი წარმოადგენს იმ პერიოდს, რომელიც

მთავრდება იმით, რომ პაპობა, როგორც მერვე სამეფო, რომელიც შვიდთაგანაა, კვლავ ბრუნდება დედამიწის ტახტზე გამოცხადების მეთერთმეტე თავში მოხსენიებული „დიდი მიწისძვრის“ ჟამს. ამიტომ იგი წინასახედ არის წარმოდგენილი იმ პერიოდით, რომელიც წინ უძღოდა პაპობის პირველად გამეფებას 538 წელს. 538 წელს პაპობამ ორლენის კრებაზე მიიღო კვირადღის კანონი, რითაც აღინიშნა მომზადების ოცდაათწლიანი პერიოდის დასასრული და წინასახედ განასახიერა ახლო მომავალში მოსალოდნელი კვირადღის კანონი. იესო არასოდეს იცვლება, ამიტომ აუცილებელია არსებობდეს კვირადღის კანონის წინმსწრები პერიოდი, როდესაც სასიკვდილო ჭრილობა განიკურნება, როგორც ეს მოხდა მაშინ, როდესაც პაპობა პირველად იქნა აღსაყდრებული.

ეს პერიოდი წარმოდგენილია იმ ისტორიებით, რომლებიც დაკავშირებულია 508, 533 და 538 წლების ნიშნულებთან. 508 წელს დაიწყო მომზადების პერიოდი, ანუ პაპობის დამყარება. წარმართული რომის მეოთხე სამეფო, გველეშაპის ძალა, დამორჩილებული იყო, და 533 წელს იუსტინიანემ დაადგინა, რომ პაპობა იყო „ეკლესიათა თავი და ასევე ერეტიკოსთა გამსწორებელი.“ ყველაფერი, რაც დარჩენილი იყო იმისათვის, რომ პაპობას 538 წელს კონტროლი დაემყარებინა, იყო გოთების მოცილება ქალაქ რომიდან, და ეს მოხდა 538 წელს. ისტორიის ეს ოცდაათწლიანი ხაზი პარალელურად მიმდინარეობდა ქრისტეს შობასთან, რასაც მოჰყვა იოანეს მსახურება, რომელმაც იესო თავისი ნათლობისას გაამღიერა, როგორც მესია.

ქრისტეს ისტორიის მომზადების პერიოდი პარალელურად მიმდინარეობს დაბეჭდვის დროსთან და ეხება პროტესტანტული რქის შიდა ხაზს, ხოლო ანტიქრისტესთვის მომზადების პერიოდი ეხება რესპუბლიკური რქის გარე ხაზს. ეს ორი პერიოდი იძლევა ორ მოწმობას 2001 წლის 11 სექტემბრის, 2023 წლის 7 ოქტომბრისა და მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის შესახებ. ერთი პერიოდი უსვამს ხაზს გარე, ხოლო მეორე — ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დროის შიდა მოწმობას.

იოანეს საქმე, როგორც უდაბნოში მღაღადებლისა, რომელმაც აღთქმის მაცნეს გზა მოუშადა, პარალელურია იუსტინიანეს დადგენილებისა, რომელმაც გზა მოუშადა ცოდვის კაცს, რომელიც სიკვდილის აღთქმის მაცნეა. 2023 წლის 7 ოქტომბერი იყო გაფრთხილება იმისა, რაც მოხდება მაშინ, როდესაც კვირა დღის კანონი ამოქმედდება, როგორც ეს მოხდა 538 წელს. 2023 წლის 7 ოქტომბერი პარალელურია 533 წლისა, იმ მომზადების პერიოდში, როცა პირველად პაპობა დედამიწის ტახტზე დასვეს. ეს არის გაფრთხილება იმისა, რომ მალე მოსახდენი კვირა დღის კანონის დროს, როგორც 538 წელს, პაპი კვლავ გახდება როგორც ეკლესიების თავი, ასევე მწვალებელთა გამსწორებელი. ეს ასევე არის ისლამის, მესამე ვაის, მზარდი ომის გაფრთხილებაც.

ეს არის გაფრთხილება, რომელიც ისლამს (აღმოსავლეთიდან მოსულ ცნობებს) ამოიგნობს, და გაფრთხილება პაპის აღდგენის შესახებ (ჩრდილოეთიდან მოსულ ცნობებს). ეს გაფრთხილება ემთხვევა იმ მაცნის საქმეს, რომელიც უკანასკნელ დღეებში გზას ამზადებს, აღთქმის მაცნისათვის, რომელმაც შემდეგ უნდა შევიდეს აღთქმაში ას ორმოცდაოთხ ათასთან.

მომზადების სამი პერიოდი (ქრისტესა და ანტიქრისტეს ოცდაათი წელიწადი და დაბეჭდვის ჟამი) აგრეთვე ტიპოლოგიურად არის წარმოდგენილი 1776-დან 1798 წლამდე პერიოდით. მიწიერი მხეცის დასასრულს აქვს განსაზღვრული პერიოდი, რომელიც წინ უძღვის მის დასასრულს, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოსას; ამიტომ, მიწიერი მხეცის დასაწყისსაც, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოსას, უნდა ჰქონდეს წინასწარმეტყველური პერიოდი, რომელიც წინ უძღვის ამ სამეფოს დასაწყისს. ალფა და ომეგა ყოველთვის წარმოაჩენს რაიმეს დასასრულს მის დასაწყისთან ერთად.

1776, 1789 და 1798 წარმოადგენს 2001 წლის 11 სექტემბერს, 2023 წლის 7 ოქტომბერს და მალე მოსალოდნელ კვირადღის კანონს. 1776 წლიდან 1798 წლამდე განხორციელდა მეექვსე სამეფოს აღმართვის წინასწარმეტყველური მომზადება, ისევე როგორც 508, 533 და 538 წლები წარმოადგენდნენ მეხუთე სამეფოს აღმართვისთვის მომზადებას. მათ უნდა ჰქონდეთ ესzelfde წინასწარმეტყველური მახასიათებლები, რადგან მეექვსე სამეფო მეხუთე სამეფოს ხატი უნდა იყოს.

ქრისტეს მომზადების ოცდაათი წელი, რომელიც მის ნათლობამდე მიჰყავდა, იმავე პერიოდს წარმოადგენს; ვინაიდან, როდესაც ქრისტე მოვიდა აღთქმის ერთი კვირით დასამტკიცებლად, თავისი ნათლობიდან დაწყებული, იგი თავისი მადლის სამეფოს ამყარებდა. იმ შვიდი წლის განმავლობაში, როცა თავისი მადლის სამეფოს ამყარებდა, მან თავისი სისხლი დაღვარა, რათა ის სამეფო დაემტკიცებინა, და ამით დატოვა მაგალითი იმისა, თუ როდის დაადგენს თავისი დიდების სამეფოს. დიდების ის სამეფო არის დანიელის მეორე თავის სამეფო, რომელიც წარმოდგენილია, როგორც მთა-კლდიდან ხელთუქმნელად მოკვეთილი ქვა. ამ სამეფოს, როგორც და უაიტი გვამცნობს, ადგენენ უკანასკნელი წვიმის დროს, ხოლო უკანასკნელი წვიმა დაიწყო 2001 წლის 11 სექტემბერს.

„გვიანი წვიმა მოდის მათზე, ვინც წმიდანია — მაშინ ყველანი მიიღებენ მას, როგორც წინათ.

„როდესაც ოთხი ანგელოზი ხელს გაუშვებს, ქრისტე დაამყარებს თავის სამეფოს. ვერავინ მიიღებს გვიან წვიმას, გარდა მათისა, ვინც ყველაფერს აკეთებს, რაც შეუძლიათ. ქრისტე დაგვებმარებოდა ჩვენ. ყველას შეეძლო ყოფილიყო გამარჯვებული ღვთის მადლით, იესოს სისხლის მეშვეობით. მთელი ზეცა დაინტერესებულია ამ საქმით. ანგელოზებიც დაინტერესებულნი არიან.“ Spalding and Magan, 3.

2001 წლის 11 სექტემბერს ოთხი ქარი, რომლებიც წარმოდგენილია როგორც განრისხებული ცხენი (ისლამი), იქნა გაშვებული, შემდეგ კი შეკავებული, მაშინ როდესაც ას ორმოცდაოთხი ათასი იბეჭდება. 1776, 1789 და 1798 აღნიშნავს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის პერიოდს, და ეს სამი თარიღი წარმოადგენს სამართლებრივ დადგენილებებს, რომლებმაც გზა გაუხსნა ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს დამყარებას. მეორე თარიღი, 1789, მიუთითებს ამერიკის შეერთებული შტატების კონსტიტუციაზე, და ამიტომ სწორედ ის უწყება იყო, რომელმაც კონსტიტუცია განსაზღვრა როგორც ორნაწილიანი ძალაუფლება, რომელიც

1798 წელს უნდა გამოჩენილიყო; ისევე, როგორც 533 იყო იმ ორნაწილიანი ძალაუფლების გამოცხადება, რომელიც 538 წელს უნდა მოსულიყო, და როგორც იოანე ნათლისმცემელმა გამოაცხადა ის ორნაწილიანი ძალაუფლება, რომელიც ქრისტეს ნათლობის დროს უნდა გამოჩენილიყო.

ორი ძალა, რომლებიც ქრისტეს ორგვარი ძალაუფლების შემადგენელია, იყო მისი მაგალითი, რომ ღვთაებრიობა, ადამიანურ ბუნებასთან შეერთებული, არ სცოდავს. ორი ძალა, რომლებიც ანტიქრისტეს ორგვარი ძალაუფლების შემადგენელია, იყო მისი აღზევება ეკლესიების თავადად და მისი აღზევება მწვალებელთა გამსწორებლად. ორი ძალა, რომლებიც მიწიერი მხედის ორგვარი ძალაუფლების შემადგენელია, არის რესპუბლიკანიზმისა და პროტესტანტიზმის ორი რქა.

„და მას ჰქონდა ორი რქა კრავისა მსგავსად.“ კრავის მსგავსი რქები აღნიშნავს ახალგაზრდობას, უმანკოებასა და სიმშვიდეს, რაც შესაფერისად გამოხატავს შეერთებული შტატების ხასიათს, როდესაც იგი წინასწარმეტყველს წარუდგა, როგორც „აღმომავალი“ 1798 წელს. იმ ქრისტიან დევნილთა შორის, რომელნიც პირველად გაიქცნენ ამერიკაში და ეძიებდნენ თავშესაფარს სამეფო ჩაგვრისა და მღვდელმსახურებრივი შეუწყნარებლობისაგან, მრავლად იყვნენ ისინი, რომელთაც განიზრახეს მთავრობის დაფუძნება სამოქალაქო და რელიგიური თავისუფლების ფართო საძირკველზე. მათმა შეხედულებებმა გამოხატულება ჰპოვა დამოუკიდებლობის დეკლარაციაში, რომელიც აცხადებს ამ დიდ ჭეშმარიტებას, რომ „ყველა ადამიანი თანასწორად არის შექმნილი“ და დაჯილდოებულია განუყოფელი უფლებით „სიცოცხლეზე, თავისუფლებასა და ბედნიერების ძიებაზე“. ხოლო კონსტიტუცია ხალხს თვითმმართველობის უფლებას უნარჩუნებს, ადგენს რა, რომ სახალხო კენჭისყრით არჩეულმა წარმომადგენლებმა უნდა შექმნან და აღასრულონ კანონები. ასევე მინიჭებულ იქნა რელიგიური რწმენის თავისუფლება, და ყოველ ადამიანს ნებადართული ჰქონდა თავყვანი ეცა ღვთისათვის თავისი სინდისის კარნახის თანახმად. რესპუბლიკანიზმი და პროტესტანტიზმი ერის ფუნდამენტურ პრინციპებად იქცა. ეს პრინციპები მისი ძალისა და კეთილდღეობის საიდუმლოა. ქრისტიანული სამყაროს მთელ სივრცეში ჩაგრულნი და დათრგუნულნი ინტერესითა და იმედით მიაპყრობდნენ მზერას ამ ქვეყანას. მილიონებმა მიაშურეს მის ნაპირებს, და შეერთებული შტატები აღზევდა დედამიწის უძლიერეს ერთა შორის ადგილამდე.“ The Great Controversy, 441.

1776, 1789 და 1798 აღნიშნავს სამ ისტორიას, რომლებიც უსვამს ხაზს იმას, რომ მერვე შვიდთაგანია. 1776 აღნიშნავს დამოუკიდებლობის დეკლარაციის გამოქვეყნებას და პირველი და მეორე კონტინენტური კონგრესების ისტორიას. 1789 აღნიშნავს კონსტიტუციის გამოქვეყნებასა და კონფედერაციის მუხლების ისტორიას. 1798 აღნიშნავს უცხოელთა და ამბოხის აქტების გამოქვეყნებას და მიწის მხედის, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს, დასაწყისს.

პირველი კონტინენტური კონგრესი შედგა 1774 წელს და იგი გადამწყვეტი ინსტიტუცია იყო შეერთებული შტატების ადრეულ ისტორიაში, ამერიკის რევოლუციური ომის დროს მმართველ ორგანოდ მსახურობდა. კონტინენტური კონგრესები იყოფა ორ წინასწარმეტყველურ პერიოდად: პირველი კონგრესისა და

უკანასკნელი კონგრესის. პირველი კონტინენტური კონგრესს ჰყავდა ორი პრეზიდენტი და იგი ფილადელფიაში შეიკრიბა 1774 წლის 5 სექტემბრიდან 26 ოქტომბრამდე. პეიტონ რენდოლფი შეხვედრის პირველი პრეზიდენტი იყო 5 სექტემბრიდან 22 ოქტომბრამდე, შემდეგ კი ჰენრი მიდლტონი თავმჯდომარეობდა მომდევნო ხუთი დღის განმავლობაში, 1774 წლის 26 ოქტომბრამდე.

მეორე კონტინენტური კონგრესი მიმდინარეობდა 1775 წლიდან 1781 წლამდე. თავისი არსებობის განმავლობაში მეორე კონტინენტურ კონგრესს ექვსი პრეზიდენტი ჰყავდა. პეიტონ რენდოლფი პრეზიდენტის მოვალეობას ასრულებდა 1775 წლის 10 მაისიდან 1775 წლის 24 მაისამდე. იგი იყო როგორც პირველი, ასევე მეორე კონტინენტური კონგრესების პირველი პრეზიდენტი. პირველი და მეორე კონტინენტური კონგრესების ისტორიის განმავლობაში სულ რვა პრეზიდენტი იყო.

მეორე კონტინენტური კონგრესის მეორე პრეზიდენტი იყო ჯონ ჰენკოკი, და ჰენკოკი თავმჯდომარეობდა 1775 წლის 24 მაისიდან 1777 წლის 31 ოქტომბრამდე. ჰენრი ლორენსი თავმჯდომარეობდა 1777 წლის 1 ნოემბრიდან 1778 წლის 9 დეკემბრამდე. ჯონ ჯეი თავმჯდომარეობდა 1778 წლის 10 დეკემბრიდან 1779 წლის 28 სექტემბრამდე. სამუელ ჰანტინგტონი თავმჯდომარეობდა 1779 წლის 28 სექტემბრიდან 1781 წლის 9 ივლისამდე. თომას მაკკინი თავმჯდომარეობდა 1781 წლის 10 ივლისიდან 1781 წლის 4 ნოემბრამდე.

პეიტონ რენდოლფი იყო როგორც პირველი, ისე მეორე კონტინენტური კონგრესების პირველი პრეზიდენტი. ეს მიუთითებს, რომ კონტინენტური კონგრესების ორი პერიოდის განმავლობაში რვა საპრეზიდენტო ვადა იყო, მაგრამ პრეზიდენტი, რომელიც ამ ორი პერიოდიდან თითოეულის პირველი პრეზიდენტი იყო, ერთი და იგივე პიროვნება გახლდათ. ამიტომ, თუმცა რვა საპრეზიდენტო ვადა არსებობდა, სინამდვილეში მხოლოდ შვიდი პრეზიდენტი იყო. პირველი პრეზიდენტი იმ შვიდ კაცთაგან იყო, რომლებიც პრეზიდენტები იყვნენ, მაგრამ რადგან რენდოლფი იმ ისტორიაში ორჯერ თავმჯდომარეობდა, იგი ასევე წარმოადგენს მერვეს, რომელიც იმ შვიდთაგან იყო.

კონტინენტური კონგრესების ისტორიაში, რევოლუციურ ომს კონგრესი ხელმძღვანელობდა. ამ მიზეზით, ჯორჯ ვაშინგტონი იმ პერიოდში არასოდეს ყოფილა პრეზიდენტი, რადგან იგი სამხედრო ძალებზე პირველ მთავარსარდალად იყო დანიშნული.

ორივე პერიოდის პირველი პრეზიდენტი რომ იყო, რანდოლფი წარმოადგენს ორ მოწმეს, რომლებიც წინასახიერებენ პირველ ნამდვილ პრეზიდენტს, რომელიც იყო ჯორჯ ვაშინგტონი. ვაშინგტონი წარმოდგენილია რანდოლფით, და ამიტომ რანდოლფი, როგორც ვაშინგტონის სიმბოლო, გადმოსცემს როგორც რანდოლფის, პირველი პრეზიდენტის, წინასწარმეტყველურ მახასიათებლებს, ასევე იმასაც, რომ რანდოლფი იყო მერვე, რომელიც შვიდთაგან იყო. ამგვარად, ჯორჯ ვაშინგტონი, როგორც პირველი პრეზიდენტი და პირველი მთავარსარდალი, წინასწარმეტყველურად ასევე იყო მერვე და შვიდთაგან იყო.

იესო საგნის დასასრულს მისი დასაწყისით წარმოაჩენს; ამიტომ უკანასკნელი პრეზიდენტი და მთავარსარდალი იქნება მერვე, რომელიც იმ შვიდთაგანია. ეს წინასწარმეტყველური ფაქტი დადგენილია პირველი და მეორე კონტინენტური კონგრესების ისტორიაში, რაც წარმოდგენილია პირველი გზასანიშნავის — 1776 წლის თარიღითა და დამოუკიდებლობის დეკლარაციის გამოქვეყნებით.

1776 წლის ნიშნული განასახიერებს 2001 წლის 11 სექტემბერსა და „Patriot Act“-ს, როდესაც ამერიკის დამოუკიდებლობა რომაული სამართლის ხელისუფლებას დაექვემდებარა და აღარ იყო ინგლისური სამართლის ქვეშ. ეს აღნიშნავს იმ წინასწარმეტყველური პერიოდის დასაწყისს, რომელიც ამზადებს გზას, რათა პაპობამ კიდევ ერთხელ დაიკავოს დედამიწის ტახტი მალე მოსალოდნელი კვირის კანონის დროს.

როგორც 1776-ით წარმოდგენილი წინასწარმეტყველური პერიოდის შემთხვევაში, ეს წინასწარმეტყველური პერიოდი წარმოადგენდა ისტორიას მეორე კონტინენტური კონგრესის დასრულებიდან 1781 წელს 1789 წლამდე, რომელიც არის ის თარიღი, რაც განსაზღვრავს კონსტიტუციის გამოქვეყნებასთან დაკავშირებულ გზამარკერს. ამ ისტორიაშიც ასევე იყო რვა პრეზიდენტი. 1781-დან 1789 წლამდე პერიოდის ისტორია არის კონფედერაციის სტატიების ისტორია. კონფედერაციის სტატიები წარმოადგენდა პირველ კონსტიტუციას, მაგრამ კონფედერაციის სტატიების სისუსტემ მათი ჩანაცვლება გამოიწვია და 1789 წელს კონსტიტუციის რატიფიკაცია.

იმ პერიოდში რვა პრეზიდენტი შედგებოდა შვიდი პრეზიდენტისაგან, რომლებიც ორი კონტინენტური კონგრესის ისტორიაში პრეზიდენტები არ ყოფილან, და ერთისაგან, რომელიც ასევე პრეზიდენტი იყო იმ პირველ წინასწარმეტყველურ პერიოდში. ჯონ ჰენკოკი მსახურობდა როგორც მეორე კონტინენტურ კონგრესში, ასევე იმ პერიოდში, რომელსაც კონფედერაციის სტატიები წარმოადგენს. წინასწარმეტყველურ დონეზე მხოლოდ შვიდი კაცი იყო პრეზიდენტი ორი კონტინენტური კონგრესის განმავლობაში; ამგვარად, წინასწარმეტყველურად ჯონ ჰენკოკი იყო ერთ-ერთი იმ რვათაგან კონფედერაციის სტატიების პერიოდში, მაგრამ იგი ასევე იყო ერთ-ერთი იმ შვიდი კაცთაგან წინა პერიოდიდან. ამიტომ იგი იყო მერვე, რომელიც შვიდთაგან იყო.

მეორე წინასწარმეტყველურ პერიოდსაც, რომელიც წარმოდგენილია 1789 წლით, ჰყავდა პრეზიდენტი (ჰენკოკი), რომელიც მერვე იყო, მაგრამ შვიდთაგანი, ისევე როგორც პეიტონ რენდოლფი პირველ წინასწარმეტყველურ პერიოდში, რომელიც წარმოდგენილია 1776 წლით. 1789 შეესაბამება და წარმოადგენს 2021 წლის 6 იანვრის პელოსის სასამართლო პროცესებს.

„უფალს ჰყავს სიონის კედლებზე ერთგული გუმბანი, რათა ხმამაღლა ილაღადონ და არ დაინდონ, საყვირივით აღამაღლონ თავიანთი ხმა და უჩვენონ მის ერს მათი დანაშაული და იაკობის სახლს — მათი ცოდვები. უფალმა დაუშვა, რომ ჭეშმარიტების მტერს გადამწყვეტი ძალისხმევა მიემართა მეოთხე მცნების შაბათის წინააღმდეგ. ამ საშუალებით იგი განიზრახავს გააღვიძოს მკაფიო ინტერესი იმ საკითხის მიმართ, რომელიც უკანასკნელი დღეების გამოცდაა. ეს გზას გაუხსნის მესამე ანგელოზის უწყების ძალით ქადაგებას.“

„ვინც ჭეშმარიტებას სწამს, ახლა ნულარ იქნება დუმილში. ახლა არავინ უნდა იყოს დაუდევარი; ყველამ მადლის ტახტის წინაშე აღავლინოს თავისი ვედრებანი, დაყრდნობილმა აღთქმაზე: ‘რასაც კი ჩემს სახელით ითხოვთ, იმას გავაკეთებ’ (იოანე 14:13). ახლა სახიფათო დროა. თუ ეს ქვეყანა, რომელიც თავს იწონებს თავისუფლებით, ემზადება მსხვერპლად შესწიროს ყოველი ის პრინციპი, რომელიც მის კონსტიტუციაშია ჩადებული, გამოსცეს დადგენილებანი რელიგიური თავისუფლების ჩასახშობად და პაპური სიცრუისა და ცდომილების დასამყარებლად, მაშინ ღვთის ერმა რწმენით უნდა წარუდგინოს თავისი ვედრებანი უზენაესს. ღვთის აღთქმებში სრული გამხნევება ყველასათვის, ვინც მას ენდობა. პირადი საფრთხისა და მწუხარების წინაშე აღმოჩენის მოლოდინმა სასოწარკვეთილება არ უნდა გამოიწვიოს, არამედ უნდა გააძლიეროს ღვთის ერის ძალა და იმედი; რადგან მათი საფრთხის ჟამი ის დროა, როცა ღმერთი მათ თავისი ძალის უფრო ნათელი გამოცხადებებით ანიჭებს.“

„არ უნდა ვისხდეთ მშვიდ მოლოდინში ჩაგვრისა და გასაჭირისა და ხელდაკრეფილებმა არაფერი ვაკეთოთ, რათა ბოროტებას ავარიდოთ გზა. დაე, ჩვენი ერთიანი ღაღადი ზეცად აღევლინოს. ილოცეთ და იშრომეთ, და იშრომეთ და ილოცეთ. მაგრამ ნურავინ იმოქმედებს დაუფიქრებლად. ისწავლეთ, როგორც არასოდეს უწინ, რომ გულით უნდა იყოთ თვინიერნი და მდაბალნი. არ უნდა წაუყენოთ შეურაცხყოფელი ბრალდება არავის, არც ცალკეულ პირებს და არც ეკლესიებს. ისწავლეთ, როგორ მოეპყროთ გონებას, როგორც ქრისტე ეპყრობოდა. ზოგჯერ მკაცრი სიტყვების თქმა აუცილებელია; მაგრამ დარწმუნდით, რომ ღვთის სულიწმიდა მკვიდრობს თქვენს გულში, ვიდრე მკაფიო და შეუფარავ ჭეშმარიტებას იტყოდეთ; და შემდეგ აცადეთ მას თავისი გზა თავად გაიჭრას. თქვენ არ ხართ ისინი, ვინც უნდა ჭრიდეთ.“ Selected Messages, წიგნი 2, 370.

კონსტიტუციით წარმოდგენილ მოსამზადებელ წინასწარმეტყველურ პერიოდში მეორე გზამანიშნი ამოიცნობს, რომ მომდევნო გზამანიშნზე კონსტიტუცია უნდა დამხობილ იქნეს. ეს მეორე გზამანიშნი ტიპოლოგიურად წარმოდგენილი იყო იოანე ნათლისმცემლით, აგრეთვე იუსტინიანეს დეკრეტით; ორივემ ამოიცნო და გააცხადა გაფრთხილება იმ უკანასკნელი მოვლენის მოსვლასთან დაკავშირებით, რომელიც ამ პერიოდშია წარმოდგენილი. იოანესთვის ეს იყო ქრისტეს ძალმოსილებით აღჭურვა, როდესაც მან თავისი სიცოცხლის აღთქმა თავისი მვირფასი სისხლით დაამტკიცა; ხოლო იუსტინიანესთვის ეს იყო ანტიქრისტეს ძალმოსილებით აღჭურვა, რომელსაც თავისი სიკვდილის აღთქმა მოწამეთა სისხლით უნდა დაემტკიცებინა.

1789 წლის კონსტიტუციამ განსაზღვრა მიწის მხეცის ორი რქის გაძლიერება, და ამით 1789 წელმა განსაზღვრა ასევე მიწის მხეცის ძალაუფლების ორი რქის ახლო მომავალში მოსალოდნელი განადგურება, როგორც ეს წარმოდგენილია 1798 წლის უცხოელთა და ამბოხების აქტებით. როდესაც ორი მოწმე 2020 წელს ქუჩებში იქნენ მოკლულნი, მათ განსაზღვრეს და გააფრთხილეს კონსტიტუციაზე გამუდმებული თავდასხმის შესახებ, რომელიც სიმბოლურად წარმოდგენილია 2021 წლის 6 იანვრის პელოსის სასამართლო პროცესებით.

2021 წლის 6 იანვარი არის გაფრთხილება პაპობის გაძლიერების შესახებ მალე მოსალოდნელი კვირა-დღის კანონის დროს, როგორც ეს წინასწარ იყო განსაზღვრებული იუსტინიანეს დეკრეტით 533 წელს. 2021 წლის 6 იანვარიც და 533 წელიც ორივე იძლევა გაფრთხილებას მალე მოსალოდნელი კვირა-დღის კანონის შესახებ, როგორც ეს წინასწარ იყო განსაზღვრებული 538 წლის კვირა-დღის კანონით ორლენის კრებაზე, და 1798 წლის უცხოელთა და ამბოხების აქტებით, რომლებიც წინასწარ განსაზღვრებდნენ მიწის მხედს, რომელიც ლაპარაკობს როგორც გველი, მალე მოსალოდნელი კვირა-დღის კანონის დროს.

კვირის კანონის დროს პაპობის სასიკვდილო ჭრილობა განიკურნება, და გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავის მერვე თავი, რომელიც შვიდ თავს ეკუთვნის, აღდგება. 1798 წლის უცხოელთა და ამბოხების აქტები წარმოადგენს მიწის მხედს, რომელიც გველემპივით ლაპარაკობს, როდესაც იგი არა მხოლოდ მზის თაყვანისცემას ახორციელებს მალდატანებით, არამედ ამის შემდეგ მთელ მსოფლიოს აიძულებს, მიიღოს გამოცხადების მეცამეტე თავის ზღვის მხედის ხელისუფლება, როგორც მერვე თავი, რომელიც შვიდ თავს ეკუთვნის. ამგვარად, 1776, 1789 და 1798 წლებით მომზადების პერიოდში წარმოდგენილი სამი პერიოდიდან თითოეულში წინასწარმეტყველურად არის წარმოჩენილი მერვეს წინასწარმეტყველური იდუმალეობა, რომელიც შვიდთაგანია.

პირველი ორი ნიშნული (1776 და 1789), რომლებიც ამ ენიგმას განსაზღვრავენ, ეხება გამოცანას, რომელიც სრულდება მიწის მხედის წინასწარმეტყველურ ისტორიაში, ხოლო მესამე ნიშნული განსაზღვრავს ენიგმას, რომელიც სრულდება პაპის ძალაუფლებისთვის.

ამ კვლევას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

„ეუბნება დედამიწაზე მკვიდრთ, რომ შექმნან ხატი მხედისა.“ აქ ნათლად არის წარმოდგენილი მმართველობის ისეთი ფორმა, რომელშიც საკანონმდებლო ძალაუფლება ხალხს ეკუთვნის—უაღრესად მკაფიო მტკიცებულება იმისა, რომ შეერთებული შტატები არის ის ერი, რომელიც წინასწარმეტყველებაშია აღნიშნული.

„მაგრამ რა არის ‘მხედის ხატი’? და როგორ უნდა შეიქმნას იგი? ხატი იქმნება ორკონიანი მხედის მიერ და იგი მხედის ხატია. მას ასევე მხედის ხატიც ეწოდება. ამიტომ, რათა შევიცნოთ, როგორია ეს ხატი და როგორ უნდა შეიქმნას იგი, უნდა გამოვიკვლიოთ თავად მხედის — პაპობის — თვისებები.

„როდესაც ადრეული ეკლესია გაირყვნა იმით, რომ გადაუხვია სახარების უბრალოებას და მიიღო წარმართული წეს-ჩვეულებები და რიტუალები, მან დაკარგა ღვთის სული და ძალა; ხოლო ხალხის სინდისზე კონტროლის მოსაპოვებლად, მან საერო ძალაუფლების მხარდაჭერა მოიძია. შედეგად წარმოიშვა პაპობა — ეკლესია, რომელიც აკონტროლებდა სახელმწიფოს ძალაუფლებას და მას საკუთარი მიზნების განსახორციელებლად იყენებდა, განსაკუთრებით „მწვალებლობის“ დასასჯელად. იმისათვის, რომ შეერთებულმა შტატებმა მხედის

ხატი შექმნას, რელიგიურმა ძალაუფლებამ ისე უნდა აკონტროლოს სამოქალაქო ხელისუფლება, რომ სახელმწიფოს ავტორიტეტიც ეკლესიამ საკუთარი მიზნების მისაღწევად გამოიყენოს.

„ყოველთვის, როდესაც ეკლესიას საერო ძალაუფლება მოუპოვებია, მას იგი თავისი მოძღვრებებისგან განსხვავებული შეხედულებების დასასჯელად გამოუყენებია. პროტესტანტულმა ეკლესიებმა, რომლებმაც რომის კვალს გაჰყვნენ და ამქვეყნიურ ძალებთან კავშირი დაამყარეს, სინდისის თავისუფლების შეზღუდვის მსგავსი სურვილიც გამოავლინეს. ამის მაგალითს წარმოადგენს ინგლისის ეკლესიის მიერ განსხვავებულად მოაზროვნეთა ხანგრძლივი დევნა. მეთექვსმეტე და მეჩვიდმეტე საუკუნეების განმავლობაში არაკონფორმისტი მსახურებიდან ათასობით იძულებული შეიქნა, თავიანთი ეკლესიებიდან გაქცეულიყო, და მრავალნი, როგორც მწყემსთაგან, ისე ერისკაცთაგან, დაჯარიმებას, პატიმრობას, წამებასა და მოწამებრივ სიკვდილს დაექვემდებარნენ.“

„სწორედ განდგომილებამ მიიყვანა ადრეული ეკლესია იქამდე, რომ მას სამოქალაქო ხელისუფლების დახმარება ეძია, და ამან გზა გაუხსნა პაპობის — მხედის — განვითარებას. პავლე ამბობს: „იქნება განდგომილება, ... და გამოცხადდება ცოდვის კაცი.“ 2 თესალონიკელთა 2:3. ამგვარად, ეკლესიაში განდგომილება გზას მოუმზადებს მხედის ხატს.

„ბიბლია აცხადებს, რომ უფლის მოსვლამდე იარსებებს რელიგიური დაცემულობის მდგომარეობა, მსგავსი იმისა, რაც პირველ საუკუნეებში იყო. „უკანასკნელ დღეებში დადგება მძიმე ჟამი. რადგან ადამიანები იქნებიან თავისთავის მოყვარენი, ვერცხლისმოყვარენი, მოქადულნი, ამპარტავანნი, მგმობარნი, მშობლების ურჩნი, უმადურნი, უწმიდურნი, უგულონი, შეურიგებელნი, ცილისმწამებელნი, თავშეუკავებელნი, სასტიკნი, კეთილის მოძულენი, გამცემნი, თავხედნი, გაყოყოჩებულნი, უფრო განცხრომის მოყვარენი, ვიდრე ღვთის მოყვარენი; ექნებათ ღვთისმოსაობის სახე, ხოლო მის ძალას უარყოფენ.“ 2 ტიმოთე 3:1–5. „ხოლო სული აშკარად ამბობს, რომ უკანასკნელ ჟამს ზოგნი განდგებიან სარწმუნოებისაგან და მიექცევიან მაცდურ სულებსა და ეშმაკთა მოძღვრებებს.“ 1 ტიმოთე 4:1. სატანა იმოქმედებს „ყოველი ძალით, ნიშნებითა და ცრუ სასწაულებით, და ყოველგვარი უსამართლო საცდურით.“ და ყველა, ვინც „არ მიიღო ჭეშმარიტების სიყვარული თავის გადასარჩენად,“ მიტოვებული იქნება, რათა მიიღოს „ძლიერი ცდომილება, რომ ირწმუნოს სიცრუე.“ 2 თესალონიკელთა 2:9–11. როდესაც ამ უღვთოების მდგომარეობას მიაღწევენ, იგივე შედეგები მოჰყვება, რაც პირველ საუკუნეებში მოჰყვა.“ დიადი ბრძოლა, 443, 444.